

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 101 af 14. April 1937 og Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2967; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 125).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Josiassen: Angaaende dette Lovforslag ønsker jeg ved denne Lejlighed at udtale, at enhver hjælpende Haand, der fra Samfundets Side kan rækkes de Mennesker, der uden egen Skyld paa Grund af Sygdom eller anden Ulykke er kommet i Nød, og som er ude af Stand til at klare for sig selv eller sine, maa hilses med allerstørste Tilfredshed. Til den Kategori af syge hører blandt andet kronisk syge. Da Loven om offentlig Forsorg blev gennemført i 1933, hvori Retsprincippet for Aldersrentenydere og Invalididentenydere blev fastlagt, glemte man ikke de kronisk syge, men indførte en Bestemmelse i Loven, hvorefter det var tilladt Kommunalbestyrelserne eller de sociale Udvalg i Trangstilfælde at yde den samme Understøttelse til kronisk syge som den, der kunde ydes Invalididentenydere. Naar dette Hensyn blev taget til kronisk syge, var Aarsagen den, at disse Mennesker var afskaaret fra enhver Forsikring: Sygeforsikring, Aldersrente- og Invalididentforsikring. Man nærrede i Virkeligheden Haab om, at en saadan Understøttelse — Kur og Pleje — vilde blive givet, uden at Retsprincippet gennemførtes, naar Trangen dertil var til Stede. Disse Forventninger, som man stillede til Administrationens Fortolkning af Loven, viste sig imidlertid ikke at blive opfyldt.

Af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag fremgaar det, at til Trods for, at Loven tillader at yde samme Understøttelse — Kur og Pleje — i Trangstilfælde til kronisk syge som til Invalididentenydere, er dette langtfra sket. Det er

særlig i Købstæderne og Landdistrikterne, at det har skortet derpaa, hvorimod man for Københavns Vedkommende har bestræbt sig for at imødekomme Lovens Hensigt.

Saaftrent det foreliggende Lovforslag vedtages, hvad jeg haaber maa ske, vil dette Forhold blive ændret, idet de kronisk syge bliver berettigede — jeg understreger berettigede — til samme Hjælp som den, der ydes Invalididentenydere.

Et andet betydningsfuldt Fremskridt tager Lovforslaget Sigte paa. Hidtil har de kronisk syge Hustruer, hvis Mænd har saadanne Indtægter, at man ud fra en egentlig Transgsbedømmelse har maattet afslaa at yde Hjælp i Henhold til Forsorgsloven, ikke kunnet opnaa Hjælp. Dette tilsigtes ændret ved Lovforslaget. For Familier, der af den nævnte Grund skal have fremmed Hjælp i Huset, betyder Gennemførelsen af dette Lovforslag derfor en betydelig økonomisk Vinding.

Det tredie Gode, Lovforslaget tilsigter, er, at Børn over 14 Aar, der har selvstændigt Medlemsskab i en anerkendt Sygekasse, med Hensyn til Hjælp til kronisk syge ligestilles med andre Sygekassemedlemmer, for saa vidt deres Forsørgere kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Den Indtægts- og Formuegrænse, som er bestemmende for, om vedkommende kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, og som ogsaa ifølge Lovforslaget vil komme til at gælde for de kronisk syge, er for Tiden i Henhold til ministerielt Cirkulære saaledes: Den skattepligtige Indtægt kan i København og Frederiksberg Kommune udgøre indtil 4 200 Kr., i Købstæderne, Marstal samt Flækker med bymæssig Bybyggelse paa Landet med over 1 500 Indbyggere 3 800 Kr., i det øvrige Land 2 900 Kr. Til disse Indtægter maa endvidere lægges 300 Kr. pr. Barn under 15 Aar. Hvad angaar Formuegrænsen, er den for enligstillede 9 500 Kr., for Familieforsørgere 14 000 Kr.

Nærværende Lovforslag har naturligvis ogsaa en økonomisk Side. De Refusionsbestemmelser, der gælder for Aldersrentenyderes og Invalididentenyderes Vedkommende, vil fremtidig ogsaa komme til at gælde for de kronisk syges Vedkommende, for saa vidt angaar den Hjælp, de oppebærer. Selv om man ikke paa staaende Fod kan sige, at Udgifterne bliver saa og saa store, er der alligevel foretaget en Beregning over, hvad Omkostningerne vil andrage. Det anføres i Bemærkningerne, at Antallet af kronisk syge, som har modtaget Hjælp i 1936—37, for hele Landet